

ikke kan gaae ind paa. Det er min Overbeviisning, at det, at man ophæver Tvangsbestemmelserne, ikke er det Samme, som at man modsætter sig eller ophæver selve Vaccinationen. Vi have iøvrigt tidt hørt lignende Tale, naar der var Tale om Ophævelse af en eller anden Tvang; naar der saaledes er Tale om Ophævelse af Tvang i kirkelige Forhold, saa hører det fra visse Sider: Ophæve vi Tvingen, saa ophæve vi Kirken selv, og kommer man til Skolefager, saa siger man: Ophæver man Tvingen, saa er det det Samme som at hæve Skolen og modvirke Oplysningen i det Hele; men det er slet ikke saaledes. Noget, som i og for sig er godt; maa man have den Tillid til, at det kan arbejde sig igjennem ved egen Kraft, og det forekommer mig, at de ærede Medlemmer, som særligt have og saa stærkt udtale den levende Overbeviisning og Tro, at det er fuldstændigt godtgjort haade ad Videnskabens og Erfaringens Vej, at Koppeindpodningen er en saa overordentlig Velgjerning, som vi hørte det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds nys fremhæve, at den er, at netop disse ærede Medlemmer udtale en grundig Mistillid til Sagen selv, idet de ikke tør vove at overlade den til Friheden. Derksom det var saaledes, at det virkelig var Tvang'en, der havde gjort, at Koppeindpodningen var saa almindelig i Danmark — Noget, som det synes mig, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds blev Bevistet skyldig for — saa forekommer det mig, at der, da Tvingen jo først indtræder ved Confirmationsalderen, da maatte kunde paavises langt flere Tilfælde end nu, hvor man var nødt til at gjøre denne Tvang gjældende, og var det saa, at det var kun denne Tvang, der har kunnet udrette, at Koppeindpodningen er bleven almindelig, saa vilde den vist ikke have bevirket det store Gode, som det ærede Medlem udtalte, at den har bevirket, nemlig, at have fortrængt de naturlige Kopper og udryddet det store Onde, som disse i forrige Aarhundrede visseleis have medført, thi der vilde jo i de Aar, der gaae forud for Confirmationen, være Spillerum nok for ligesaa ødelæggende Koppeepidemier, som før have fundet Sted. Det er min Overbeviisning, at

Gavnligheden af Koppeindpodningen er saaledes krængt ind i Folkets Bevidsthed, at, om vi endogsaa her gaae til at ophæve de uhenfigtsmæssige Tvangsbestemmelser, der nu findes, uden at sætte noget Andet istedet, saa vil Sagen gaae sin Gang ganske som nutildags. Nu siger det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds: Er det Tilfældet, saa er Tvingen ogsaa uskadelig. Men det er netop det, jeg ikke kan indrømme; thi, som vi Alle vide, er der Forældre, som netop af Omhu og Kjærlighed til deres Børn besyrgte Koppeindpodningen. Det er ingenlunde, som det ærede Medlem sagde, Forældre, der af Mangel paa Christelighed og Retsskaffenhed lade være at sørge for deres Børns Vel, men netop fordi de have den Overbeviisning og den Mening, som de have modtaget fra den Ræge, de have faaet Tillid til, at det er skadeligt for deres Børn at blive vaccinerede, undlade at lade dem vaccineres, og ved her at anvende Tvang og Straf paa samme Maade som imod modvillige Lovovertrædere, staae vi altsaa overfor det Spørgsmaal, om vi derved ikke gribe ind i den personlige Frihed og gjøre Uret. For at begrunde min Mening, om at det heller ikke er saa aldeles ubegrundet, at der hos Enkelte kan gjøre sig en saadan Mening gjældende, har jeg søgt at skaffe mig Underretning om flere Sygdomstilfælde, som det er oplyst ere fremkomne ved Smittes Forplantning gjennem Koppeindpodning. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds sagde under 1ste Behandling af denne Sag, at Vaccination var aldeles fareløs; idag har han, hvad der meget har glædet mig, ikke fastholdt denne Udtalelse i hele dens Udstrækning; han har nu kun sagt med Hensyn til den ene Sygdom, som jeg nævnte under 1ste Behandling, nemlig Kjertelsygdom, at for dens Bedkommende var det afgjort. Det glædede mig meget at høre denne Erklæring af det ærede Medlem, thi jeg er overbevist om, at han i saa Henseende har underlastet Sagen en saa grundig Drøftelse, at man kan have Tillid til hans Ord, ligesom jeg overhovedet for mit personlige Bedkommen lægger en overmaade stor Vægt paa, hvad det ærede Medlem i den Henseende erklærer. Jeg erkjender ikke alene hans store